

Wprowadzenie

Trzeci raz - Czas Świątobliwego Duchem!

Przez cały czas Bóg posłał swoich proroków i proroków do ludzi, gdy zbłądzili i szli niewłaściwą drogą. Tak więc to właśnie w naszych czasach, także dzisiaj, w tych dniach, 144.000 duchowych istot, z których wiele jest obecnie wcielonych i żyje na ziemi, podczas gdy inne są w zaświatach i pracują stamtąd, zostały zapieczętowane przez Chrystusa, aby szturmować bramy piekielne jako prorocy i wojownicy modlitwy i aby pomóc światłu przebić się w świecie, który jest coraz bardziej przeniknięty ciemnością.

Każdy zbiera to, co zasiał w swoim wielu ziemskim życiu - dobre uczynki są nagradzane błogością, złe uczynki są bezlitośnie i surowo oceniane przez własne sumienie. Czas egoizmu się skończył - to właśnie musimy zrozumieć do końca świata.

Nadszedł czas Ducha Świętego i to jest obiecany powrót Jezusa Chrystusa - ponieważ w tym czasie miałyby nam jeszcze wiele do powiedzenia, ale nie mogliśmy wtedy tego zrozumieć - ale teraz jesteśmy do tego gotowi i dlatego Chrystus znów przemawia do ludzi - i tym razem czyni to duchowo - i to od 1884 do 1950 roku, aby głosić nosiciele w Meksyku, którzy zostali przez Niego wyposażeni!

"Mam ci jeszcze wiele do powiedzenia, ale nie możesz go teraz nosić. Ale kiedy ten, Duch Prawdy, przyjdzie, on poprowadzi cię do całej prawdy. Nie będzie bowiem mówił o sobie, ale to, co usłyszysz, będzie mówił, a co ma nadejść, będzie wam głosił. To samo mnie przemieni, bo od tego, który jest mój, zabierze go i ogłosi. Wszystko, co ma Ojciec, to jest moje. Dlatego powiedziałem: "Weźmie to z mojego i oświadczy ci to" (J 16, 12-15).

Roque Rojas - wcielenie proroka Eliasza - został użyty przez Chrystusa jako narzędzie do przygotowania drogi dla Niego, tak jak Jan Chrzciciel, który był również wcieleniem Eliasza - stworzył miejsca spotkań na meksykańskich przedmieściach z bardzo prostymi ludźmi. Te z kolei były wcieleniami Izraelitów, którzy tym razem wcielili się w Meksyku z zadaniem duchowego przyjęcia Trzeciego Objawienia Chrystusa przez Ducha Świętego za pomocą ich organu zrozumienia, spisania go i pozostawienia ludzkości jako dziedzictwa.

Te 366 nauk Jezusa Chrystusa z Meksyku, z których "Trzeci Testament" został skompilowany jako kompendium ponad 70 rozdziałów na 684 stronach, najpierw w języku hiszpańskim, a następnie w wielu innych językach, zostały opublikowane w 12 tomach pod tytułem: "Księga prawdziwego życia".

The Three Times

(cytat z Księgi Prawdziwego Życia)

Pierwszy raz (Ojciec)

Po raz pierwszy Bóg mógł nadal duchowo łączyć się ze swoimi dziećmi przez niektórych wybranych. Usłyszeli jego duchowy głos, który ich prowadził. Ale kiedy ten związek został utracony z powodu rosnącego materializmu Jego dzieci, Bóg szukał pośrednika. Przygotował człowieka, przez którego mógł komunikować się ze swoim ludem. Mojżesz był wybranym instrumentem, poprzez który ogłosił Dziesięć Przykazań, które miały dać wskazówki do życia, najpierw ludowi Izraela, a później całemu światu. Z Dziesięcioma Przykazaniami i szczegółowe instrukcje, Mojżesz symbolizuje pierwszy raz, w którym Bóg objawił się swoim dzieciom jako Stwórca, jedyny Bóg, w Jego nieubłaganej sprawiedliwości (Bóg Ojciec Trójcy Świętej).

Drugi raz (The Son)

Kiedy ten czas się wypełnił, Bóg posłał swego Jednorodzonego Syna. Duch Boży stał się człowiekiem w Jezusie i mieszkał wśród ludzi. W swojej nauce objawił Boską Miłość, a Swoim Życiem i Ofiarną Śmiercią dał doskonały przykład ludzkości; dlatego też był Boskim Mistrzem, który wypełnił Dziesięć Przykazań po raz pierwszy przez miłość, która znalazła swój najwyższy wyraz na Krzyżu, gdy poświęcił się za ludzkość. Jezus symbolizuje Drugi Czas (Bóg, Syn Trójcy Świętej).

Po raz trzeci (Duch Święty)

Jezus nie mógł ujawnić wszystkiego w swoim czasie na ziemi, ponieważ ludzkość nie była jeszcze do tego dojrzała. Ale On zapowiedział, że Ojciec ześle Pocieszyciela, Ducha Świętego. Ten trzeci wiek został zapoczątkowany przez Eliasza, którego Duch oświecił narzędzie wyznaczone przez Boga. Był to prosty człowiek o imieniu Roque Rojas; był on, jak Jan Chrzciciel, prekursorem, aby Duch Święty, Duch Prawdy, mógł być objawiony wśród ludzi. W 1866 r. Duch Eliasza głosił poprzez swoje słowo mediatora: "Jestem Elias, prorok pierwszych dni, ten od Przemienienia na Górze Tabor; przygotujcie się...". Ci słuchacze, którzy mieli dar duchowego wglądu, widzieli Jezusa, Mojżesza i Eliasza, jak uczniowie doświadczyli go podczas Przemienienia Pańskiego na Górze Tabor. Jest to potwierdzenie dla trzech wielkich epok czasu i dla faktu, że Elias symbolizuje trzeci wiek, w którym Duch Prawdy komunikuje się sam, czyli: powrót Chrystusa w duchu (Bożego Ducha Świętego Trójcy).

Bóg przekazuje swoje objawienia w idealnym porządku:

Nauka o miłości została nam dana przez Jezusa (drugi raz), po tym jak mieliśmy już wystarczającą wiedzę o sprawiedliwości Boga (pierwszy raz). W ten sposób będziemy mogli otrzymać nauczanie prawdy i mądrości w nas, o ile będziemy wypełniać nauki o miłości (trzeci raz).

Jest to trzeci wiek - czas Eliasza - czas Ducha Świętego; rozpoczął się on w 1866 r. w Meksyku wraz z powstaniem Księgi Prawdziwego Życia, którego punktem kulminacyjnym jest Kompendium Trzeciego Testamentu. Chodzi o nauczanie uduchowienia wszystkich ludzi i o przygotowanie do 1000 lat panowania Chrystusa i Jego nadchodzącego Królestwa Pokoju na ziemi.

Bóg mieszka w każdym człowieku i Bóg jest Ojcem i Stwórcą wszystkich istot, niezależnie od tego, czy są one na tym świecie, czy w zaświatach - wszystkie są Jego dziećmi. Człowiek jest wcieloną istotą duchową, stworzoną przez Boga na początku stworzenia. Te istoty duchowe przeszły przez wiele wcieleń, aby doskonalić się, najpierw w innych, doskonalszych światach, a teraz także na planecie pokuty, która jednak jest także szkołą uduchowienia.

Każdy człowiek ma w sobie iskrę Boga - sumienie. Sumienie prowadzi ducha człowieka - duch prowadzi duszę człowieka, a dusza prowadzi umysł człowieka i jego ciało. Człowiek musi się uduchwić i nauczyć bezpośredniego dialogu z Bogiem, bez względu na wyznanie, wiarę, kolor skóry, narodowość poza doktrynami, kult form zewnętrznych i fałszywych kultów, kościoły z kamienia, faryzeusze i fałszywe nauki fałszywego światła! (Antychryst)

Sam Bóg chce prowadzić i prowadzić każdego człowieka za pomocą boskiej iskry w sercu, które jest w każdym człowieku, czyli w duchu człowieka, który jest sumieniem. I czyni to z szacunkiem dla wolnej woli człowieka jako czule kochającego ojca, który zawsze wie, co jest najlepsze dla jego dziecka.

Człowiek musi otworzyć swojego ducha, nauczyć się słyszeć swoje serce i głos Boga w swoim wnętrzu, aby być pouczony, natchniony i prowadzony przez Boga, wtedy jego życie stanie się błogosławieństwem dla siebie i innych.

Zadanie człowieka polega na dokonywaniu uczynków miłości i miłosierdzia, aby podobać się Bogu, Ojcu i upodobnić się do Niego, czyli udoskonalić się, aby zbliżyć się do Boga. Jego celem jest

osiągnięcie doskonałości z pomocą własnych wysiłków i dzięki łasce Bożej, aby mógł wrócić do domu do Ojca na zawsze, a następnie żyć z nim wiecznie. Jest to długa droga, którą każdy człowiek, każda istota duchowa musi przejść krok po kroku i do tego potrzebuje Boskich nauk, które mają moc oczyszczenia ducha i udoskonalenia istot duchowych.

Siedem pieczęci

"Księga Życia" znana z Objawienia Jana z Siedmioma Pieczęciami zawiera historię ludzkości przewidzianą przez Boga. Jest on podzielony na siedem głównych rozdziałów, z których każdy ma specjalną pieczęć. Pieczęcie te zostały złamane przez Chrystusa, aby światło zawarte w każdym rozdziale Księgi Życia, wola i plan wychowawczy Boga, mogły mieć skutek i zostać zrealizowane w ludzkim świecie. Główne nauczanie odpowiedniego duchowego etapu rozwoju ludzkości symbolizowane jest w ten sposób w symbolicznym wydarzeniu przez wybranego Boga, jako przewodnik i wzór tej epoki i wszystkich późniejszych czasów. - Od początku trzeciego wieku "Księga Życia" jest otwierana przy szóstej pieczęci.

Pierwsza Pieczęć: Ofiara

O tym Pan mówi nam w swoim nowym Słowie: "Pierwszy z tych duchowych etapów rozwoju na świecie jest symbolizowany przez Abła, pierwszego sługę Ojca, który złożył swoją zadość czyniącą ofiarę Bogu. On jest symbolem ofiary. Zazdrość stanęła przeciwko niemu." (U.(= nr instrukcji i werset) 161,54)

Z Księgi Rodzaju, rozdział 4, wiemy, że Kain i Abel złożyli Bogu swoje spalone ofiary. Ten z Abła spojrział łaskawie na Boga, bo dano go z niewinnym i czystym sercem. Ale Kain został odrzucony przez Boga, ponieważ Kain nie miał czystego serca. Ten rozgniewany Kain bardzo się rozgniewał i z zazdrości i nienawiści zabił swojego brata Abła. Głęboki sens tej biblijnej opowieści polega jednak na tym, że Abel - oprócz materialnej ofiary całopalnej - złożył Bogu duchową ofiarę ze swoich ziemsko-ludzkich namiętności. Dlatego jego serce było niewinne i czyste. To oczyszczenie jego istoty jest więc rzeczywistym symbolem ofiary. Podsumowując, możemy powiedzieć, że Pierwsza Pieczęć oznacza, że powinniśmy poświęcić nasze grzeszne namiętności, że duch dominuje nad materią i że w ten sposób osiągamy duchową jedność z naszym Ojcem Niebieskim.

Druga Pieczęć: Wiara

Jest symbolizowany przez Noego. Lud nie słuchał nauki o Pierwszej Pieczęci, ale nadużywając swojej wolnej woli, dał się zdominować złym namiętnościom materializmu. W Księdze Rodzaju 6:3 ff czytamy: "Wtedy Pan powiedział: 'Ludzie nie będą już dłużej karani przez mojego ducha, bo są ciałem'. Nadal będę im dawał sto dwadzieścia lat. . Ale kiedy Pan zobaczył, że niegodziwość ludzi była wielka na ziemi, i że wszystkie myśli i dążenia ich serc były złe na wieki. powiedział: "Zniszczę z powierzchni ziemi tych, których stworzyłem". . Ale Noe znalazł miłosierdzie w oczach Pana. . Noe był pobożnym i niewinnym człowiekiem i prowadził boskie życie w swoich czasach. . . "

Ludzie gardzili Bożym ostrzeżeniem i nie wierzyli w termin ich powrotu do zdrowia. Tylko jeden wierzył: Noah. Pan wybrał go jako swoje narzędzie, aby po potopie zacząć od nowa z nowym człowieczeństwem. - Potrzeba było silnej wiary, aby wypełniać wszystkie rozkazy Boga, które również były wtedy dość niezwykle i z których ludzie się śmiali. Ale Noe ufał swojemu Bogu i postępował tak, jak mu kazano. Dla Noego wiara była nie tylko dosłownie, ale i duchowo zbawczą arką, i do dziś wiara jest zbawczą siłą dla każdego wierzącego. Nie jest też przypadkiem, że Abraham, drugi wielki bohater wiary, żył właśnie w czasach Drugiej Pieczęci.

Trzecia Pieczęć: duchowa siła

Jest symbolizowany przez Jakuba. Bóg dał Jakubowi duchowe imię "Izrael", co oznacza "silny". Jakub czy Izrael napotkał w swoim życiu wiele przeciwności i niebezpieczeństw - z którymi Bóg go wypróbował - ale był w stanie je przezwyciężyć dzięki duchowej mocy, która była w nim. Stał się on symbolem duchowej siły, którą musimy zdobyć, aby móc znosić próby, które Bóg zsyła nam z cierpliwością i oddaniem. Dzięki duchowej jakości wymienionej powyżej, Bóg wybrał go jako przodka ludu Izraela, w tym, że 12 pokoleń wyszedł z jego 12 synów. Jehowa był również w stanie dokonać przez niego wielkiego duchowego objawienia.

W Starym Testamencie znamy historię znaną jako "drabina do nieba" (Rdz 28, 10 i nast.): Jakub widział we śnie drabinę, która stała na ziemi i sięgała aż do nieba, a aniołowie Boga wnieśli się i zeszli z niej. Na szczycie drabiny stał Pan. W symbolicznym obrazie Bóg ukazał w ten sposób rozwój ducha. Nasz duch musi stać się bardziej dojrzały i czystszy, aby stopniowo wchodzić na górę. Czyniąc to, widzimy, że w jednym ludzkim życiu, że tak powiem przy pierwszej próbie, nie jest możliwe, aby nasz duch osiągnął czystość, która jest konieczna do wejścia po drabinie, dopóki nie będziemy z Bogiem. Potrzeba wielu prób, wielu wcieleń, aby za każdym razem wspiąć się o kilka poziomów wyżej, zgodnie z dojrzałością, jaką osiągnął nasz duch. Jednocześnie Pan upomina nas, abyśmy nie stali beczynnie na drabinie, to znaczy, abyśmy nieustannie posuwali się naprzód w naszym duchowym rozwoju, ponieważ w przeciwnym razie będziemy przeszkadzać tym, którzy przyjdą po nas w ich duchowym rozwoju. - Aniołowie Boży, którzy schodzą po drabinie, są zaawansowanymi duchami światła, które Pan zsyła, aby pomóc tym, którzy wchodzą. Tutaj znowu wyraża się, że Bóg nie zostawia nas samych w drodze do domu, ale oferuje nam swoją pomoc. Sposobem na osiągnięcie jakości Trzeciej Pieczęci jest przestrzeganie nauk dwóch poprzednich: tylko przez poświęcenie niższych namiętności i przez niezachwianą wiarę Bóg może uczynić iskrę ducha, który w nas żyje, wielką siłą.

Czwarta pieczęć Prawo

Jest symbolizowany przez Mojżesza. Został wybrany przez Boga, aby uwolnić lud Izraela z niewoli egipskiej, a przez Niego dał ludowi dziesięć przykazań i wiele rozkazów, które uczyniły wolę Bożą znaną ludowi. Dziesięć Przykazań stało się podstawą wszystkich praw ludzkich i gdyby były one wiernie przestrzegane, ludzkość poszłaby dobrą drogą: drogą prawdziwego uwielbienia Boga, sprawiedliwości, porządku i szacunku dla bliźniego. Ale lekceważenie prawa Bożego, czyli nieposłuszeństwo ludzi wobec woli Bożej, doprowadziło ludzkość na skraj przepaści.

Piąta Pieczęć: Miłość

Jest reprezentowany przez Jezusa. W Nim Bóg stał się człowiekiem z miłości do nas. Jego życie było doskonałym przykładem, a jego nauki jednym uwielbieniem miłości, która znalazła swoje największe spełnienie, gdy oddał za nas swoje życie. Dlatego mógł podsumować swoje nauczanie w słowach: "Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali" (J 13, 34).

I rzeczywiście, w tym nowym przykazaniu miłości jest zawarte całe prawo. Jego przestrzeganie do ostatniej konsekwencji przyniesie duchowe Królestwo Boże na tej ziemi. Tak jest już w zaświatach, ponieważ miłość jest warunkiem wstępnym i fundamentem duchowego królestwa.

Szósta Pieczęć: Mądrość

Szósta Pieczęć jest - jako wstęp i przygotowanie do trzeciego wieku - symbolizowana przez Eliasza, proroka i wielkiego wojownika w Starym Testamencie, który po zakończeniu swojej misji poszedł do nieba w "ognistym rydwaniu" (2,

Dzięki temu obrazowemu przedstawieniu pokazujemy, że duch Eliasza jest wypełnionym światłem wojownikiem Boga. Według świadectwa Jezusa, ten cherubiczny duch wcielił się również w Jana

Chrzyciela (Mt 11, 7-14), który przygotował serca, aby Jezus mógł w nich umieścić swoje nauczanie. On również ugotował drogę Panu w naszych czasach przy Jego duchowym powrocie i, jako potężny książę aniołów, daje wszystkim duchom i światu światło Ducha Świętego, Boską Mądrość, która wypływa z otwartej szóstej pieczęci, czyli rozdziału Księgi Życia, którego nauki i objawienia sam Pan objawił aż do roku 1950 za pomocą wybranych instrumentów. Ale czas Szóstej Pieczęci nie skończył się na tym. Światło Szóstej Pieczęci nadal świeci nad ludzkością, dopóki nie rozpozna i uduchowi objawienia Chrystusa w Jego powrocie. Wizytacje, które będą miały miejsce w tym samym czasie, będą wspierać ten rozwój tak, aby duchy mogły otrzymać prawdę i mądrość Bożą. W ten sposób ludzkość będzie przygotowana do Siódmej Pieczęci.

Siódma pieczęć: Zakończenie

Z siódmą pieczęcią dzieło odkupienia jest zakończone, tak jak w siódmym dniu - metaforycznie rzecz biorąc - dzieło stworzenia zostało zakończone. Duch przebył długą i bolesną drogę i po raz kolejny jest w bliskim kontakcie ze swoim Ojcem, od ducha do ducha. Nieposłuszny syn wraca do domu Ojca; pokonał siebie i świat. - Symbolem Siódmej Pieczęci jest sam Ojciec Niebieski, który będzie ostatecznie osiągniętym celem tej trudnej drogi rozwoju i oczyszczenia duchów. Siódma Pieczęć nie została jeszcze otwarta. Być może jeden z tych duchów otrzymał już, dzięki swojej duchowej dojrzałości, mały przedsmak tego, co przyniesie Siódmą Pieczęć. Ale dla całego Izraela i dla ludzkości, pokolenia będą musiały jeszcze przyjść i odejść, wiele lat prób będzie musiało przyjść, wiele też będzie musiało oczyścić serca, aż nadejdzie największy czas dla wszystkich: czas stałej społeczności z Ojcem.

III Naród Izraela

W naukach Pan często mówi o "narodzie Izraela", "moim narodzie" lub po prostu "narodzie". W żadnym wypadku nie odnosi się to do narodu meksykańskiego, w którym odbywały się wiece. Czy chodzi o państwo Izrael? - Nie. - Aby uniknąć błędów, podane jest tutaj krótkie wyjaśnienie na temat pochodzenia nazwy "Izrael", a do kogo w Objawieniach zwracają się "lud Izraela". Ci, którzy znają Biblię, znają historię w Starym Testamencie, według której Jakub, w trudnej sytuacji życiowej, zmagając się z "człowiekiem" w nocy aż do świtu. "Człowiek" nie był w stanie go pokonać i w końcu powiedział: "Nie będziesz się już nazywał Jakub, ale Izrael, bo walczyłeś z Bogiem i z ludźmi i jesteś posłuszny". I Bóg odnowił swoją obietnicę dla Jakuba: "Nasienie twoje będzie jak proch ziemi, a ty będziesz rozprzestrzeniony na zewnątrz ku wieczorowi, rano, północy i południu; a przez ciebie i nasienie twoje będą błogosławione wszystkie pokolenia na ziemi" - Izrael jest duchowym imieniem i oznacza "silny". Miała ona stać się silną wspólnotą duchową, która obejmie cały naród, liczny, silny naród Izraela. I Bóg dał ludziom Ziemię Obiecaną, aby mogli w niej żyć w pokoju i pogłębiać swoją duchową jedność z Nim. Jednakże stan ten był do niego przywiązany, zgodnie z paktem zawartym z Bogiem, że powinien on przejawiać prawdziwy kult jedynego Boga i prawdę Jego nauk dla wszystkich narodów ziemi, to znaczy, że powinien to być lud kapłański.

Stary Testament żywo opowiada o rozwoju narodu izraelskiego na przestrzeni wieków. Wkrótce widoczny stał się w nich podział: z jednej strony mała grupa, którą chcemy nazwać duchowym Izraelem, ponieważ utrzymywała duchowy kontakt z Bogiem i z pośród której wyłonili się mądrzy przywódcy ludu i wielcy prorocy. Z drugiej strony, większość, którą chcemy nazwać materialistycznym Izraelem, ponieważ używała boskich błogosławieństw wielkiej mądrości, wytrwałości i energii wyłącznie w celu uzyskania władzy i bogactwa. To nieposłuszeństwo przymierza zawartego z Bogiem często sprowadzało na naród izraelski ciężkie próby, za które oni sami byli winni, za swoje bogactwo, moc i dumę, które praktycznie rzucały wyzwanie sąsiednim państwom, aby z nimi walczyć. W ucisku i niepokoju ludzie wołali do swojego Boga, ale ich skrucha trwała tylko do czasu, gdy odzyskali wolność i doszli do bogactwa.

Podczas wielu prób, mniejszość duchowego Izraela żyła niezauważona, ale pełna wiary i nadziei w Mesjaszu. Dlatego mógł stać się człowiekiem w Jezusie pośród nich, aby jeszcze raz zwrócić uwagę swojego ludu na Jego duchową misję wśród narodów i przygotować ich do niej. Duchowy Izrael poszedł za Nim i ucieszył się, gdy usłyszał Jego słowo. Większość, materialistyczny Izrael, nie zwracała na niego uwagi, a oficjalny kościół stanowczo go odrzucił. Spodziewali się silnego człowieka, potężnego wojownika, który złamałby zasady Rzymian, by ustanowić ziemski, chwalebny i niezwykły Izrael. Ale Mesjasz został upokorzony i powiedział: "Moje królestwo nie jest z tego świata". Rozczarowanie było tak wielkie, że potępili Go jako mieszadło i bluźniercę i kazali Go ukrzyżować. - Wraz z tym wydarzeniem miało miejsce wydarzenie o ogromnym znaczeniu: widoczny rozdział między Izraelem duchowym i materialistycznym.

Duchowy Izrael zebrał się wokół apostołów, a w małej grupie wiedza wkrótce dojrzała, co apostoł Piotr ujął w słowa: "Teraz dowiaduję się z prawdą, że Bóg nie patrzy na człowieka, ale na wszystkich ludzi, kto się go boi i czyni dobrze, jest dla niego miły. - Tak więc nie tylko Żydzi należą do duchowego Izraela, ale ze wszystkich religii i narodów tych, którzy wierzą w słowa Chrystusa i postępują zgodnie z nimi, ponieważ jest to duchowa wspólnota, a zatem nie jest związana z narodami. Materialistyczny Izrael w swoim fanatycznym dążeniu do oderwania się od rzymskich rządów poniósł ciężką wojenną klęskę, a po zniszczeniu Jerozolimy w 70 r. n.e. przestał być narodem, a Żydzi zostali rozproszeni po całym świecie. To był straszny wyrok, że materialistyczny Izrael spowodował się przez swoje nieposłuszeństwo wobec Boskich praw i przez odrzucenie Mesjasza. Proroctwo Jezusa niestrudzenie wypełniało się na widok wspaniałej świątyni w Jerozolimie: "Zaprawdę, powiadam wam, nie pozostanie tu jeden kamień na drugim, który nie będzie złamany. I dalej: "Jeruzalem, Jeruzalem, ty, która zabijasz proroków i kamieniujesz tych, którzy są do ciebie posłani; jakże często chciałam zgromadzić twoje dzieci, jak kura gromadzi swoje pisklęta pod swoimi skrzydłami, a ty nie chciałaś! Oto twój dom zostanie ci pozostawiony w spustoszeniu." - W ciągu następnego stulecia wszędzie była niechciana mniejszość, która cierpiała ucisk, upokorzenie i trudy. Ale teraz, prawie 2000 lat po tych strasznych wydarzeniach i wynikającym z nich widocznym oderwaniu się Izraela duchowego od materialistycznego, znów następuje zmiana niemająca znaczenia. Duchowy Izrael, który jako ledwo zauważalna mniejszość wśród narodów ziemi był słabą, mało wpływową grupą, jest wstrząsany i gromadzony. Chrystus w swoim duchowym powrocie mówi do "Izraela według Ducha". On teraz jednoczy wszystkie "rozproszone plemiona Izraela", aby wyposażyć swojego Ducha i wysłać go do walki, aż osiągnie zbawienie i uduchowienie rodzaju ludzkiego. Nauką w tym zakresie są nowe objawienia Chrystusa, zebrane w 12 tomach "Księgi prawdziwego życia". Po drugiej stronie mamy materialistyczny Izrael. Jej pielgrzymka była długa i bolesna, odkąd wyrzuciła z łona Tego, który ofiarował jej swoje Królestwo jako nowe dziedzictwo. Ale czasy najcięższego ucisku się skończyły; stał się bogaty, a wraz z pieniędzmi wywiera wielki wpływ. Stała się silna i dumna, a gałąź nacjonalistyczna odbudowała się jako naród; obudziły się stare tradycje religijne. Wierzy, że spełnia prawa Jehowy i Mojżesza, ale w rzeczywistości nadal czci złotego cielca. Jest ona daleka od zrozumienia i wypełniania swojej duchowej misji. Nie powinno to być traktowane jako jednostronne oskarżenie przeciwko Żydom lub narodowi izraelskiemu; wszystkie narody ziemi - być może z wyjątkiem małych mniejszości - materializują się i "tańczą wokół złotego cielca". - Jeśli w tym wyjaśnieniu szczególnie wspomina się o materialistycznym Izraelu, to dlatego, że traktat ten traktuje o duchowym i materialistycznym Izraelu i stwierdza, że ten ostatni nie wypełnia - jeszcze nie wypełnił - przypisanego mu przez Boga zadania bycia ludem kapłańskim wśród narodów ziemi.

Niechcący zadajemy sobie pytanie: co będzie dalej? - Nie wolno nam zapominać, że Bóg złożył wielkie obietnice narodowi izraelskiemu i nigdy ich nie złamie. Jednocześnie jednak musimy być świadomi, że obietnice błogosławieństwa, jakie Bóg dał Jakubowi dotyczące jego potomstwa, dotyczą Ducha, tak jak późniejsze imię Jakuba, czyli Izraela, jest już imieniem duchowym. Błędem jest myślenie, że obietnice odnoszą się do sprawy, to znaczy do plemienia ludu lub do obecnego państwa Izrael. Gdyby tak było, to prorocy i posłannicy Boga nadal by w nim powstali. - Ale nadejdzie czas, kiedy teraz jeszcze materialistyczny Izrael zjednoczy się z Izraelem duchowym i oboje znów stworzą jedność, jeden naród - Izrael. Ale kiedy to się stanie? - Kiedy materialistyczny Izrael rezygnuje z pieniędzy,

władzy i pychy i uznaje nowe objawienia Pana - co prawdopodobnie będzie możliwe dopiero po ponownym, wszechogarniającym nawiedzeniu - i woła ze łzami bólu: Jezus był Mesjaszem, a Chrystus jest także dla nas "drogą, prawdą i życiem".